

Ngày 26/11/2023

CHÚA NHẬT XXXIV THƯỜNG NIÊN

ĐỨC GIÊ-SU KI-TÔ VUA VŨ TRỤ Năm A

Ed 34,11-12.15-17 - 1Cr 15,20-26.28 - Mt 25,31-46

³⁴ *Bấy giờ Đức Vua sẽ phán cùng những người ở bên phải rằng: “Nào những kẻ Cha Ta chúc phúc, hãy đến thừa hưởng Vương Quốc dọn sẵn cho các ngươi ngay từ thuở tạo thiên lập địa.”* (Mt 25,34)

Bài Suy Gẫm số 22. Điểm 1: Hãy Công Hiến Mọi Hoạt Động Của Chúng Ta Cho Đức Vua Giê-su.

Như thánh Augustinô nói, Chúa Giê-su Ki-tô đến trái đất để ngự trị không như các vua chúa khác, đòi lễ vật triều cống, thành lập quân đội, và hiển nhiên là đánh quân thù; vì Người đã quả quyết rằng “*nước của Người không phải ở thế gian này*” (Ga 18,36); nhưng Người đến để lập vương triều của Người trong các tâm hồn, như chính Người đã từng nói trong Tin Mừng rằng “*triều đại của Người đang ở giữa chúng ta*” (Lc 17,21).

Để Chúa Giê-su Ki-tô ngự trị trong tâm hồn mình, Anh [Chị] Em phải triều cống cho Người các việc làm của Anh [Chị] Em, phải thánh hiến chúng cho Người, và chỉ làm những gì đẹp lòng Người mà thôi; khi thực hiện các công việc của mình, Anh [Chị] Em chỉ nhằm thi hành Thánh Ý Thiên Chúa đang chỉ đạo chúng, để chúng không còn mang tính chất con người. Vì triều đại của Chúa Giê-su Ki-tô là do Thiên Chúa, nên những gì có liên hệ đến nó thì phải, hoặc thuộc thần linh, hoặc phải được thần thánh hóa, nhờ mối quan hệ với Chúa Giê-su Ki-tô. Như Người đã chứng tỏ nhiều nơi trong Tin Mừng, mục tiêu chính khi Người đến thế gian này, là “*không phải để làm theo ý Người, nhưng để làm theo ý Đấng đã sai Người*” (Ga 6,38); vậy Chúa Giê-su cũng muốn Anh [Chị] Em, là những chi thể và chur hầu của Người, phải lấy tư cách đó mà hiệp nhất với Người, và phải đặt mục tiêu nói trên trong các hành động của Anh [Chị] Em. Hãy kiểm điểm xem những hành động Anh [Chị] Em sắp làm có nhắm mục tiêu ấy không?

Ngày 27/11/2023

Thứ Hai sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Đn 1,1-6.8-20 - Lc 21,1-4

³ *Người liền nói: “Thầy bảo thật anh em: bà góa nghèo này đã bỏ vào nhiều hơn ai hết. ⁴ Quả vậy, tất cả những người kia đều rút từ tiền dư bạc thừa của họ, mà bỏ vào dân cúng; còn bà này, tuy thật túng thiếu, đã bỏ vào đó tất cả những gì bà có để nuôi sống mình.”* (Lc 21,3-4)

Bài Suy Gẫm số 133. Điểm 3: Thánh Nữ Margarita Rất Thương Yêu Người Nghèo.

Tình thương ngài dành cho người nghèo thật phi thường: mỗi sáng, ngài lo dạy những trẻ nghèo, sau đó cho chúng ăn; và vì ngài tôn kính Chúa Giê-su Ki-tô hiện diện nơi chúng, nên ngài quì xuống để phục vụ chúng. Ngài và đức ông chồng nuôi cơm ba trăm người nghèo trong phòng của họ. Người ta kể rằng để có đủ của cải mà bố thí, ngài thường lấy của chồng, vậy mà

nhà vua không phản đối; ngài thường xin nhà vua vi hành về vùng quê để tìm hiểu nỗi khổ của các thần dân nghèo, hầu góp sức an ủi họ.

Theo ơn gọi, Anh [Chị] Em có nhiệm vụ dạy dỗ các trẻ nghèo: Anh [Chị] Em có yêu thương chúng không? Anh [Chị] Em có tôn vinh Chúa Giê-su Ki-tô nơi con người chúng không? Và dưới góc độ này, Anh [Chị] Em có ưa thích chúng hơn những trẻ thuộc gia đình khá giả không? Anh [Chị] Em có kính trọng chúng hơn hạng phú gia này không? Vị thánh nữ này đã nêu gương cho Anh [Chị] Em và dạy cho Anh [Chị] Em biết phải nhìn chúng bằng cặp mắt nào.

Ngày 28/11/2023

Thứ Ba sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Đn 2,31-45 - Lc 21,5-11

⁵ Một hôm, nhân có mấy người nói về Đền Thờ lộng lẫy nguy nga với những phiến đá đẹp và những đồ dâng cúng, Đức Giê-su bảo: ⁶ “Những gì anh em đang chiêm ngưỡng đó sẽ có ngày bị tàn phá hết, không còn tảng đá nào trên tảng đá nào.” (Lc 21,5-6)

Bài Suy Gẫm số 188. Điểm 2: Sự Hiện Diện Của Chúa Giê-su Ki-tô Trong Các Thánh Đường Của Chúng Ta.

Anh [Chị] Em hãy xét đến việc Chúa Giê-su Ki-tô thực sự và chắc chắn ngự trong bí tích Thánh Thể, đang được lưu giữ ở nhà thờ; bởi vậy chúng ta càng đặc biệt bị buộc phải nhìn nhận sự hiện diện của Thiên Chúa trong những nơi thánh này. Chính Người đã chọn những nơi ấy để được loài người tôn vinh bằng một nghi lễ phụng thờ đặc biệt, và cũng chính tại đây, Người thích ban dồi dào ơn sủng của Người hơn cho những kẻ van xin Người với một tấm lòng sùng mến chân thật.

Nếu trong thời Cựu Ước, người ta phải run rẩy vì kính sợ khi “vào trong thánh điện phía sau màn trướng, trước nắp xá tội ở trên Hòm Bia” (Lv 16,2), thì ngày nay, chúng ta phải cung kính sấp mình đến mức nào, tại một nơi mà Thiên Chúa như đang ngự trên ngài tình yêu, để ân ban cho chúng ta lòng thương xót, nơi mà Người đang có vô số thiên thần thi nhau được vinh dự không ngừng bái yết thờ lạy, cho phải với đạo trung!

Ngày 29/11/2023

Thứ Tư sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Đn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 - Lc 21,12-19

¹² Khi ấy, Đức Giê-su nói với các môn đệ rằng: “Người ta sẽ tra tay bắt và ngược đãi anh em, nộp anh em cho các hội đường và bỏ tù, điệu anh em đến trước mặt vua chúa quan quyền vì danh Thầy. ¹³ Đó sẽ là cơ hội để anh em làm chứng cho Thầy.” (Lc 21,12-13)

Bài Suy Gẫm số 41. Điểm 1: Thế Gian Bất Bớ Những Tội Tớ Của Thiên Chúa.

Trong Tin Mừng của ngày hôm nay, Chúa Giê-su Ki-tô tiên báo cho các tông đồ biết về những sự bất bớ mà họ sẽ phải gánh chịu từ phía người Do Thái: “*Họ sẽ khai trừ anh em khỏi hội đường*” (Ga 16,2) và các buổi hội họp của họ, xem các môn đệ như những người tuyệt thông, không xứng đáng đối đáp với họ. Đó là cách người đời nhìn những người thuộc về Thiên Chúa, nhất là những kẻ đã xa lánh thế gian; người đời gây phiền hà, chửi rủa, nhục mạ, hành hạ hạng người này như những tên gian phi, chỉ vì, như lời Đức Ki-tô nói, “*họ không thuộc về thế gian*” (Ga 17,14).

Bao lâu Anh [Chị] Em còn sống theo tinh thần của Dòng, và làm điều có ích cho tha nhân, Anh [Chị] Em phải chờ đợi bị đối xử như vậy; bởi vì ma quỷ thì căm ghét Anh [Chị] Em, còn thế gian vốn liên kết mật thiết với ma quỷ, nên cũng sẽ không thể nào chịu tha Anh [Chị] Em. Hãy giáng trả ngang đòn đối với thế gian: đó là cách tốt nhất để giữ mình trong sự mộ đạo, sự ẩn dật và xa lánh thế gian.

Ngày 30/11/2023

Thánh An-rê, Tông Đồ

Rm 10,9-18 - Mt 4,18-22

¹⁸ Một hôm, Đức Giê-su đang đi dọc theo biển hồ Ga-li-lê, thì thấy hai anh em kia, là ông Si-môn, cũng gọi là Phê-rô, và người anh là ông An-rê, đang quăng chài xuống biển, vì các ông làm nghề đánh cá. ¹⁹ Người bảo các ông: “Các anh hãy theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá.” ²⁰ Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà theo Người. (Mt 4,18-20)

Bài Suy Gẫm số 78. Điểm 1: Thánh Anrê Mau Mẫn Đi Theo Chúa Giê-su.

Sau một thời gian làm môn đệ của thánh Gioan Tẩy Giả, ông Anrê đã trở nên môn đệ của Chúa Giê-su Ki-tô, khi Thiên Chúa đang đi dọc bờ biển, và đã gọi ngài cùng với em là Phêrô; “*Người bảo các ông: ‘Các anh hãy đi theo tôi, tôi sẽ làm cho các anh thành những kẻ lưới người như lưới cá’.* Lập tức hai ông bỏ chài lưới mà theo Người” (Mt 4,19-20). Ông Anrê đã có dịp biết Chúa Giê-su đôi lần trước đó, bởi vì thánh Gioan Tẩy Giả đã chỉ Chúa Giê-su cho ngài, và ngay lúc ấy “*ông đi theo Đức Giê-su*” (Ga 1,40). Như vậy vị thánh này được vinh dự là môn đệ đầu tiên của Chúa Giê-su Ki-tô, Đáng luôn dành cho ngài một lòng yêu mến rất đặc biệt và thường bầu bạn với ngài. Vậy cách để được Chúa Giê-su mến chuộng, đó là chúng ta phải gắn bó với Người, từ bỏ tất cả mọi sự vì Người, và không do dự làm tất cả những gì Người phán bảo và gọi hứng, ngay khi nghe tiếng Người nói.

Anh [Chị] Em có cái lợi là đã đi theo Chúa Giê-su và lánh khỏi thế gian: Anh [Chị] Em có từ bỏ tất cả mọi sự vì Người không? Anh [Chị] Em có còn gắn bó với bất cứ sự gì không? Anh [Chị] Em có trung thành tuân theo tiếng của Thiên Chúa, khi Người nói với Anh [Chị] Em trong giờ nguyện gẫm không? Anh [Chị] Em có thường bỏ qua các soi dẫn của Người không? Theo như vị Vua-Ngôn Sứ đã nói, chẳng phải “*anh em đã cứng lòng*” (Tv 95[94],8), chẳng phải Anh [Chị] Em đã biến lòng mình không còn ngoan ngoãn nghe theo ân sủng, khi ơn đó cảnh báo để long Anh [Chị] Em làm theo như Thiên Chúa đòi hỏi nơi Anh [Chị] Em, đó sao? Khi chúng ta

cur xử như vậy, điều gì sẽ xảy ra? Đó là Thiên Chúa sẽ rút lại ân sủng của Người và bỏ mặc chúng ta rơi vào tình trạng yếu đuối; khi ấy, chúng ta không còn ơn của bậc sống tu, nên chúng ta không thể bền đỗ được.

Ngày 1/12/2023

Thứ Sáu sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Đn 7,2-14 – {năm chẵn☺) Kh 20,1-4.11 – 21,2 - Lc 21,29-33

³¹ “Anh em cũng vậy, khi thấy những điều đó xảy ra, thì hãy biết là Triều Đại Thiên Chúa đã đến gần.” (Lc 21,31)

Bài Suy Gẫm số 1. Điểm 2: Kẻ Lành Cũng Phải Sợ Cuộc Phán Xét Chung Đây.

Thánh Augustinô nói: “Không phải chỉ kẻ dữ có cuộc đời xấu xa, mới lo sợ ngày chung thẩm; đối với người lành hay kẻ dữ, ngày ấy cũng sẽ khủng khiếp”. Là vì, như Thánh Giêrônimô giải thích, sẽ có rất ít, thậm chí sẽ không tìm thấy một người nào trong cuộc hội nghị chung này, mà không đáng bị vị Thẩm Phán nổi cơn thịnh nộ bắt lỗi một cách hà khắc. Thánh nhân nói thêm: Đây là lý do tại sao không có linh hồn nào mà không lo sợ sự phán xét của Thiên Chúa, vì “*ngay cả các tinh tú – nghĩa là các thánh, – cũng không thanh sạch trước mắt Thiên Chúa*” (G 25,5). Rồi vị thánh tiên sĩ này nhận xét thêm: “Thật khó mà tìm được một người nào đủ thanh sạch, không có chi đáng chê trách, vững dạ ra trước vị Thẩm Phán này, và tự hào rằng “*Ai trong các ông chứng minh được là tôi có tội?*” (Ga 8,46). Thánh Êphrem nói: “Do vậy tất cả mọi loài thọ tạo sẽ phải kinh hãi, và tất cả đạo binh các thiên thần cũng sẽ run sợ trong ngày báo oán trọng đại của Đức Chúa”.

Lý do chính khiến những người công chính phải lo sợ, trong khi chờ đợi ngày chung thẩm, là như Chúa Giê-su Ki-tô nói trong Tin Mừng, người ta “*không chỉ phải trả lễ về những lời vô ích người ta đã nói*” (Mt 12,36), mà còn về cả những việc lành người ta đã làm, như Thiên Chúa phán qua miệng của vị Vua-Ngôn Sứ: “*Ta sẽ xử công minh*” (Tv 75[74],3), nghĩa là Người xét tất cả những việc lành loài người đã làm trong suốt cuộc đời của họ, xem có phải thật sự là việc lành hay không, trong đó có bất kỳ khiếm khuyết nào không. Ai trong chúng ta lại không lo sợ sự phán xét của Thiên Chúa.

Ngày 2/12/2023

Thứ Bảy sau Chúa Nhật XXXIV Thường Niên

Đn 7,15-27 - Lc 21,34-36

³⁶ “*Vậy anh em hãy tỉnh thức và cầu nguyện luôn, hầu đủ sức thoát khỏi mọi điều sắp xảy đến và đứng vững trước mặt Con Người.*” (Lc 21,36)

Bài Suy Gẫm số 1. Điểm 3: Các Vị Thánh Cả Đã Sợ Hãi Cuộc Phán Xét Đây.

Làm sao chúng ta lại không lo sợ những sự phán xét của Thiên Chúa, bởi ngay cả các vị thánh, dù cao siêu nhất, cũng đã không khỏi lo sợ đó sao? Ông Gióp, người mà Thiên Chúa đã bảo vệ chống lại những người trách ông làm điều gian tà, nói với Thiên Chúa rằng: *“Con khiếp sợ mọi nỗi đớn đau; con biết rằng: Ngài chẳng kể con là vô tội”* (G 9,28); và ở chỗ khác: *“Tôi sẽ làm gì khi Thiên Chúa chỗi dậy, khi Người tra hỏi, tôi đáp lại thế nào?”* (G 31,14) Và sau khi thuật lại khá tỉ mỉ cách ăn ở khôn ngoan và tránh xa tội lỗi của mình, ông thêm rằng *“bởi vì tai họa của Thiên Chúa làm tôi kinh hãi, tôi không thể đứng vững trước oai phong của Người”* (G 31,23). Thánh Hilariôn, bị còng lưng vì tuổi tác và nếp sống khắc khổ, đã run sợ lúc nhắm mắt lìa đời. Mãi sống trong sự cô quạnh cùng với mọi kiểu đền tội cho đến bạc đầu, Thánh Giêrônimô nói rằng ngài đã giam mình như thể ở trong tù vì lo sợ ngày chung thẩm. Ngài cũng nói ở một chỗ khác rằng, vì ngài là người tội lỗi đầy mình, ngài đã lần trốn đêm ngày, sợ rằng có kẻ đến nói với ngài: *“Giêrônimô, hãy ra đây”*, và họ buộc ngài *“phải trả cho đến đồng xu cuối cùng”* (Mt 5,26).

Thánh Êphrem, người đã sống đơn độc ngay từ thời niên thiếu, và là người rất thanh sạch, năng sám hối và đầy Thần Khí của Thiên Chúa, nói rằng cả hồn lẫn xác ngài run rẩy mỗi khi ngài nhớ lại rằng mọi tư tưởng, lời nói, hành động của chúng ta sẽ bị phơi bày trong ngày phán xét; ngài hằng lo sợ bị xét xử nghiêm khắc vì ý thức mình luôn luôn đắc tội, và biết rằng ngài sẽ không thể viện dẫn lý do gì để có thể biện bạch cho sự chênh mảng của ngài.

Các vị thánh cao cả mà còn lo sợ khi nghĩ về ngày khủng khiếp này, phương chi chúng ta là kẻ quá nguội lạnh trong việc phục vụ Thiên Chúa, quá kém cỏi khi thi hành nhiệm vụ, lại không cảm thấy phải lo sợ sao?